

Poslovni broj: 9 Usl-588/19-12

REPUBLIKA HRVATSKA
POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE
O SUKOBU INTERESA

BROJ: 711-U-2331-7-172-18/19-51-4

PRIMLJENO: NEPOSREDNO - PREDANO POŠTI

..... dana 11.06.2019. 20.....

mot u privitku. Primjeraka 1..... Priloga 1.....

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji Vanji Crnković te zapisničarki Sanji Kobilšek, u upravnom sporu tužiteljice Martine Dalić iz koju zastupaju opunomoćenici Lovro Kovačić i Zoran Žakula, odvjetnici u Zagrebu, Radnička cesta 52, protiv tuženog Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5, kojeg zastupaju Davorin Ivanjek i opunomoćenik Filip Štefan, radi sukoba interesa, 23. svibnja 2019.

p r e s u d i o j e

Poništava se rješenje Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Broj: 711-I-134-P-172-18/19-40-18 od 3. prosinca 2018. u točkama II., III., i IV. izreke te se predmet vraća na ponovni postupak.

Obrazloženje

Odlukom Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Broj: 711-I-134-P-172-18/19-40-18 od 3. prosinca 2018. utvrđeno je da dužnosnica Martina Dalić (ovdje tužiteljica), potpredsjednica Vlade Republike Hrvatske i ministrica gospodarstva, poduzetništva i obrta od 19. listopada 2016. do 14. svibnja 2018., nije počinila povredu načela djelovanja propisanih člankom 5. stavkom 1. i 4. ZSSI-a, na način da bi osobno na netransparentan način okupila i rukovodila radom neformalne skupine s ciljem izrade nacrtu Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku (Narodne novine, broj: 32/17, u dalnjem tekstu Zakon o postupku izvanredne uprave), isključivši pritom javnost i propisani postupak donošenja zakona, s obzirom da je utvrđeno da je odluka o okupljanju neformalne radne skupine vanjskih stručnjaka radi analize stanja u koncernu AGROKOR d.d. te radi izrade nacrtu prijedloga navedenog Zakona, donesena političkom odlukom tadašnjih koaličijskih partnera u Vladi Republike Hrvatske (točka I. izreke). Nadalje, utvrđeno je da je tužiteljica počinila povredu načela djelovanja propisanih člankom 5. stavkom 1. ZSSI-a, predlažući, u ime Ministarstva gospodarstva, poduzetništva i obrta, Vladi Republike Hrvatske da se Trgovačkom судu u Zagrebu predloži imenovanje Ante Ramljaka za izvanrednog povjerenika u koncernu AGROKOR d.d., unatoč znanju dužnosnice da je isti bio član neformalne radne skupine za izradu nacrtu prijedloga Zakona o postupku izvanredne uprave, čime je dužnosnica propustila postupiti odgovorno (točka II. izreke). Također, utvrđeno je da je tužiteljica počinila povredu načela djelovanja propisanog člankom 5. stavkom 4. ZSSI-a, time što u razdoblju nakon konferencije za medije, održane 24. ožujka 2017. na kojoj je objavljena informacija o zakonodavnoj aktivnosti Vlade Republike Hrvatske vezanoj za problematiku krize koncerna AGROKOR d.d., unatoč iskazanom velikom interesu

javnosti i medija, nije navela imena vanjskih stručnjaka angažiranih u neformalnoj radnoj skupini za izradu nacrta prijedloga Zakona o postupku izvanredne uprave, slijedom čega građani nisu bili upoznati s postupanjem dužnosnice koje je u vezi s obnašanjem njezine javne dužnosti, čime je dužnosnica propustila postupiti transparentno (točka III. izreke). Konačno, utvrđeno je da je tužiteljica počinila povredu načela djelovanja propisanih člankom 5. stavkom 1. ZSSI-a, time što na upit zastupnika u Hrvatskom saboru, prilikom saslušanja pred Odborom za gospodarstvo na tematskoj sjednici o Izvješću o poslovanju Agrokora, održanoj 15. veljače 2018., nije navela imena vanjskih stručnjaka okupljenih u neformalnoj radnoj skupini za izradu nacrta prijedloga Zakona o postupku izvanredne uprave, čime je dužnosnica propustila postupiti vjerodostojno (točka IV. izreke).

Tužiteljica u tužbi i tijekom spora u bitnome za ovaj spor navodi da podnosi tužbu protiv dijela pobijane odluke u točkama II., III. i IV. izreke. Istaže da podnosi tužbu iz svih zakonom propisanih razloga, a naročito zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitnih povreda postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Opisuje da je Povjerenstvo odlučivalo izvan granica svoje nadležnosti te da Povjerenstvo nije valjano obrazložilo na temelju čega uopće smatra da je bilo ovlašteno donijeti pobijanu odluku budući da u trenutku pokretanja postupka više nije bila dužnosnik, kao i što nije odlučilo o prigovoru izuzeća predsjednice na zakonit način. Pojašnjava da je člankom 1. i 3. ZSSI određeno kako se odredbe predmetnog Zakona primjenjuju isključivo na osobe koje se smatraju dužnosnicima. Citira članak 39. ZSSI te iznosi da iz navedenog članka nesporno proizlazi da je postupak pokrenut u trenutku pisane odluke Povjerenstva o pokretanju postupka, a ne u trenutku zaprimanja prijave ili osnivanja spisa. Obrazlaže da je ZSSI lex specialis kojim je izričito propisano kada je postupak pokrenut (u trenutku donošenja pisane odluke o pokretanju postupka), pa da je stoga neprimjenjiva odredba ZUP-a, budući da se odredbe ZUP-a mogu primjenjivati samo u slučajevima kada određbe ZSSI ne bi uređivale određeno pitanje. Slijedom navedenog smatra kako je posve irrelevantno kada je osnovan predmetni spis u Povjerenstvu, budući da je postupak pred Povjerenstvom pokrenut u trenutku donošenja odluke o pokretanju postupka, a kako to izričito propisuje odredba čl. 39. ZSSI. Smatra da Povjerenstvo nije valjano obrazložilo da li je uopće bilo ovlašteno pokrenuti ovaj postupak, s obzirom da je postupak protiv nje pokrenut 18. svibnja 2018., na dan kada je donesena odluka o pokretanju postupka, te da je neosporno utvrđeno da je razriješena dužnosti 14. svibnja 2018., pa da je razvidno da je postupak pokrenut u trenutku kada ona više nije bila dužnosnik. Dodaje da se odlučujući o potencijalnom sukobu interesa predsjednice Povjerenstva kao razlogu za njeno izuzeće od odlučivanja, Povjerenstvo samo ukratko osvrnulo u obrazloženju pobijane odluke na 11. stranici navodeći „kako smatra da dužnosnica nije podnijela formalni zahtjev za izuzećem ...“ te je nadalje u svojem obrazloženju u jednoj jedinoj rečenici paušalno obrazložilo zašto smatra da prigovor nije osnovan, bez provođenja ikakvog postupka povodom prigovora te bez navođenja pravne osnove i bez donošenja konkretnе odluke o tom njenom prigovoru. Pojašnjava da je u svom očitovanju na odluku o pokretanju postupka istaknula činjenicu moguće pristranosti predsjednice Povjerenstva i time ukazala na moguće izuzeće iste te smatra da je Povjerenstvo trebalo provesti zakonit postupak predviđen odredbama Zakona o općem upravnom postupku i da se trebala donijeti posebna odluka na koju bi imala pravo na pravni lijek. Opisuje da je u članku 24. Pravilnika o načinu rada i odlučivanja Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa propisano da su predsjednik i članovi Povjerenstva dužni otkloniti svoje sudjelovanje u radu na pojedinom predmetu, ukoliko smatraju da postoje okolnosti koje bi bile od utjecaja na njihov profesionalan, pošten, savjestan, odgovoran i nepristran rad, odnosno ukoliko postoje okolnosti koje bi ukazivale na sukob interesa u odnosu na konkretnog dužnosnika. Nastavlja da je u članku 24. stavku 4. Zakona o općem upravnom postupku određeno da je svaka osoba koja sudjeluje u postupku dužna bez odgode izvijestiti čelnika, odnosno tijelo koje provodi nadzor o svakoj okolnosti

koja dovodi u opasnost nepristranost tijela koje odlučuje. Napominje da sukladno člancima 30., 31., i 37. ZSSI, Hrvatski sabor i to Odbor za izbor, imenovanje i upravne poslove Hrvatskog sabora nadzire rad Povjerenstva. Smatra da iz navedenih zakonskih odredbi proizlazi da se predsjednica Povjerenstva, čim je ukazana bilo kakva okolnost i činjenica u njenom očitovanju koja dovodi u pitanje njenu nepristranost, morala obraćiti tijelu koje ju nadzire, odnosno Odboru za izbor, imenovanje i upravne poslove Hrvatskog sabora. Stoga smatra kako se predsjednica Povjerenstva neosnovano i nezakonito samo ukratko očitovala o vlastitoj nepristranosti odnosno pristranosti u jednoj jedinoj rečenici obrazloženja pobijane odluke. Također smatra da je o tom prigovoru trebalo prethodno odlučiti nadležno tijelo i to posebnom odlukom uz pravo na pravni lijek protiv iste, pa je time Povjerenstvo postupilo nezakonito pri tome uskrativši joj pravo na pravično suđenje. Iznosi primjerice da se ustavni sudac Davorin Mlakar izuzeo iz odlučivanja o ZPIUTD zato jer je radio u Agrokoru prije više od 15 godina. Poziva se na u sudsku praksu Upravnog suda broj Us-307/85 od 22. svibnja 1985. Dodaje da o samoj pravičnosti postupka i jednakosti postupanja najbolje govori činjenica da kada se u tijeku postupka pojavilo pitanje mogućeg sukoba interesa predsjednice Povjerenstva onda se o tome ne odlučuje zbog „formalnosti“ već samo obrazlaže u tri kratke rečenice, a ne na zakonom propisan način. Navodi da Povjerenstvo smatra kako s jedne strane nije potrebno formalno donijeti odluku o proširivanju postupka i dati joj priliku da se posebno očituje, a s druge strane smatra da treba staviti „formalan“ zahtjev za utvrđivanje sukoba interesa Predsjednice povjerenstva kod odlučivanja u ovom predmetu vezanom uz Agrokor iako je ona izričito navela kako smatra da se radi o istom te da Predsjednica ne može odlučivati, što je eklatantan primjer nejednakog postupanja. Smatra da se postupak uopće nije mogao ni pokrenuti protiv nje, budući da je odluka o pokretanju postupka donesena 18. svibnja 2018., odnosno četiri dana nakon što je prestala biti dužnosnik u smislu odredaba ZSSI-a. Nastavlja da, čak i da se postupak mogao pokrenuti, isti nikako nije mogao biti pokrenut u svezi s člankom 5. ZSSI-a jer za navedeno ne postoji zakonsko ovlaštenje. Ističe kako u niti u jednoj zakonskoj odredbi Zakona o sprječavanju sukoba interesa nije izričito navedena ovlast Povjerenstva da ima pravo pokrenuti postupak protiv dužnosnika kojemu je prestala dužnost, a naročito ne za povredu načela obnašanja dužnosti određenu člankom 5. ZSSI-ja. Iznosi da pozivanjem na načelo svrsishodnosti i praksu koju je sam tuženik jednostrano stvorio, nikako nisu ispunjene pretpostavke da se zaista radi o ovlasti i postupanju Povjerenstva koje je utemeljeno i proizlazi iz zakona. Mišljenja je da je zakonodavac htio podvesti vođenje postupka protiv osoba koje više nisu dužnosnici isto bi i u zakonu propisao, ali navedeno nije vidljivo niti u jednoj odredbi niti u smislu samog zakona. Ističe da se u članku 20. stavak 3. ZSSI ne spominje članak 5. ZSSI-ja, nego su taksativno navedene obveze koje dužnosnik mora poštivati u roku od 12 mjeseci nakon prestanka dužnosti. Smatra da postupanje u skladu s člankom 5. nije obveza dužnosnika nakon prestanka dužnosti, kao što niti Povjerenstvo nije ovlašteno pokrenuti postupak u svezi članka 5. ZSSI-a. Pojašnjava da je evidentno da je postupak pokrenut nakon što je ona prestala biti dužnosnik i to za povredu članka 5. ZSSI, a da pri tome niti na koji način nije utvrđen sukob interesa, odnosno Povjerenstvo je samo utvrdilo da ona nije bila u sukobu interesa. Osim što smatra da je nastupila prekluzija prava na vođenje postupka i da je Povjerenstvo odlučivalo izvan opsega optužbe, ponovno ističe da se ne radi o sukobu interesa nego o načelima djelovanja. Opisuje da su načela djelovanja vrlo općenit pojam i zasigurno ovise o dojmu svake osobe pa tako i o dojmu svakog člana Povjerenstva ponašob. Napominje da je iz zapisnika sa sjednice održane 3. prosinca 2018. vidljivo kako članica Povjerenstva, a koja je bila izvjestiteljica, smatra da nema povrede načela djelovanja. Zaključuje da iz toga proizlazi da je najmanje jedan član Povjerenstva smatrao da ona nije kriva odnosno da nije povrijedila načela iz članka 5. ZSSI-a. Pita se kako su glasali ostali članovi Povjerenstva te je li odluka donesena odlučujućim glasom predsjednice Povjerenstva. Ponovno ističe kako je o postavljenom zahtjevu za izuzeće

predsjednice Povjerenstva, na temelju okolnosti rada u trajanju od 10 godina u Hrvatskoj udruzi poslodavača koja je neosporno interesno udruženje u kojem je Agrokor kao naša najveća kompanija imala najveći utjecaj, kroz koje cijelo razdoblje je g. Ivica Todorić bio počasni predsjednik HUP-a, a g. Damir Kuštrak, član uprave i nadzornog odbora koncerna Agrokor d.d., predsjednik HUP-a od 2007. do 2011., te plaćala najveću članarinu i davala najveći broj ljudi na rukovodeća mjesta, odlučivala sama predsjednica Povjerenstva. Pojašnjava kako je HUP, kao interesno udruženje poslodavaca, udruga koja se financira članarinama svojih članova pri čemu je notorno da su koncern Agrokor d.d. i njegova povezana društva s obzirom na svoju veličinu, uplaćene članarine i broj članova u tijelima iste udruge imali prevladavajući utjecaj. Smatra da je nedvojbeno da je sukladno svemu navedenom, HUP u svom postupanju de facto provodio i zastupao interes poslodavaca koji imaju najveći broj članova u samoj udruzi, pa time i prevladavajući utjecaj, odnosno u konkretnom slučaju interes članova iz koncerna Agrokor d.d. Iznosi da je životno nelogično da bi predsjednica Povjerenstva sama nepristrano i objektivno mogla odlučiti o zahtjevu za izuzeće same sebe te da su potpuno neosnovani navodi iz odgovora na tužbu da je predsjednica Povjerenstva smatrala da navedena okolnost nije mogla utjecati na njen profesionalan, pošten, savjestan, odgovoran i nepristran rad na ovom predmetu te da stoga nije niti sama otklonila svoje sudjelovanje u skladu s odredbom članka 24. Pravilnika o načinu radi u odlučivanja Povjerenstva. Mišljenja je da predsjednica Povjerenstva nije mogla niti smjela sama odlučiti o svom zahtjevu za izuzeće nego je isti morala uputiti Hrvatskom saboru, kao tijelu koje obavlja nadzor nad Povjerenstvom. Napominje da su nejasni navodi Povjerenstva kako ona nije uputila poseban zahtjev za izuzećem, obzirom da je iz njenog samog očitovanja vidljivo da se izjasnila da je predsjednica Povjerenstva pristrana, na koje okolnosti te da istu treba izuzeti, neovisno o tome što nije napisala poseban zahtjev za izuzeće na posebnom dokumentu. Nastavlja da činjenica da je predsjednica 10 godina rđala u HUP-u sa čelnim ljudima Agrokor d.d. predstavlja očitu suminju u nepristranost na temelju koje se predsjednica Povjerenstva morala sama po službenoj dužnosti izuzeti iz odlučivanja. Slijedom navedenog predlaže poništiti osporavanu odluku u točkama II., III. i IV. izreke uz naknadu troškova upravnog spora.

Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom spora u bitnome za ovaj spor navodi da u cijelosti osporava osnovanost tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva. Iznosi da je odlučivao u okvirima svoje nadležnosti. Obrazlaže da je Povjerenstvo stalno, neovisno i samostalno državno tijelo osnovano radi provedbe ZSSI-a te da je stoga bilo ovlašteno i nadležno utvrditi predstavlja li određeno postupanje tužiteljice povredu članka 5. ZSSI-a. Ističe da je ta ovlast potvrđena u sudskoj praksi. Nastavlja da prestankom dužnosničkog statusa nije prestala mogućnost da on pokrene i provede postupak u kojem će utvrditi je li tužiteljica za vrijeme mandata počinila povredu odredbi ZSSI-a. Napominje da ZSSI ne propisuje prekluzivni odnosno zastarni rok za pokretanje postupka i donošenje meritorne odluke. Smatra da tužiteljica nije postavila formalni prigovor izuzeća predsjednice Povjerenstva, a da razlozi koje navodi u očitovanju nisu povezani s predmetom i pravnim učinkom osporene odluke. Dodaje da on stoga odlučuje hoće li pokrenuti postupak sukoba interesa protiv dužnosnika na temelju načela svrshishodnosti, a da kroz svoju praksu u procesnom smislu jednoobrazno tumači da je svrshishodno razmotriti je li bivši dužnosnik za mandata počinio povredu ZSSI-a, ako od prestanka obnašanja dužnosti do podnošenja prijave ili vlastitog saznanja o mogućoj povredi ZSSI-a nije proteklo više od 12 mjeseci. Ističe da ukoliko je proteklo više od 12 mjeseci, nije razmatrao prijave. Opisuje da je pravni stav da sukladno odredbama ZSSI-a ne postoji propisana prekluzija ili zastara za pokretanje i provođenje postupka sukoba interesa iz njegove nadležnosti, potvrđen u sudskoj praksi (pravomoćna presuda Upravnog suda u Osijeku posl.br. Usl-1505/15 od 21. siječnja 2016., potvrđena presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske posl.br. Usž-823/16 od 14. travnja 2016.; pravomoćna presuda

Upravnog suda u Rijeci posl.br. UsI-355/17 od 19. lipnja 2017., potvrđena presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske posl.br. Usž-2701/17 od 31. siječnja 2018.). Zaključuje da slijedom navedenog navodi iz tužbe o tome u kojem trenutku se predmetni postupak smatra pokrenutim, da li u trenutku osnivanja spisa predmeta broj P-172/18 (10. svibnja 2018.) ili u trenutku donošenja odluke o pokretanju postupka u tom predmetu (18. svibnja 2018.) nisu odlučni za ovo procesno pitanje. Iznosi da su netočni navodi da je tužiteljica podnijela prigovor izuzeća predsjednice Povjerenstva u predmetnom postupku te da je Povjerenstvo nezakonito samo odlučivalo o tom prigovoru. Podredno dodaje da razlozi i tvrdnje koje tužiteljica iznosi nisu povezani s činjeničnim i pravnim temeljem te pravnim učinkom osporavane odluke. Ističe da i dalje stoji kod stava da navodi u očitovanju tužiteljice od 19. srpnja 2018. po svojem sadržaju ne predstavljaju posebni zahtjev za izuzećem predsjednice Povjerenstva. Opisuje da je tužiteljica samo među ostalim navodima u očitovanju navela da smatra da se predsjednica Povjerenstva Nataša Novaković trebala izuzeti iz sudjelovanja i odlučivanja u ovom postupku Povjerenstva te je kao razlog, u bitnom, navela da je predsjednica Povjerenstva prethodno obnašanju te dužnosti, radila 10. godina u Hrvatskoj udruzi poslodavaca (HUP), a da je kroz cijelo to razdoblje Ivica Todorić bio počasni predsjednik HUP-a (status stavljen u mirovanje u studenom 2017.), te da je Damir Kuštrak, član uprave i Nadzornog odbora koncerna AGROKOR d.d., bio predsjednik HUP-a u razdoblju 2007.- 2011. Navodi da u smislu članka 24. Pravilnika o načinu rada i odlučivanja Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, predsjednica Povjerenstva, nije smatrala da bi navedena okolnost mogla utjecati na njen profesionalan, pošten, savjestan, odgovoran i nepristran rad na ovom predmetu te da stoga nije niti sama otklonila svoje sudjelovanje u skladu s navedenom odredbom. Napominje da s obzirom da se nije radilo o posebnom zahtjevu za izuzećem, nije smatrao da je morao sukladno članku 24. stavku 5. Zakona o općem upravnom postupku uputiti isti Hrvatskom saboru, kao tijelu koje obavlja nadzor nad Povjerenstvom. Nastavlja da je predsjednica Povjerenstva radi transparentnosti na sjednici održanoj 3. prosinca 2018. obavijestila prisutnu dužnosnicu i javnost da Ivicu Todorića nije nikada osobno upoznala, zatim, da je činjenica da je radila u Hrvatskoj udruzi poslodavaca (HUP), ali da je u vrijeme kada ju je osnivao Ivica Todorić 1993. ona još bila na fakultetu, da HUP broji nekoliko tisuća članova, da je predsjednica Povjerenstva u HUP-u radila 10. godina na poslovima tržišta rada, socijalnog dijaloga i odnosa sa sindikatima, dakle, ne na poslovima financija niti zastupanja bilo kakvih individualnih interesa članova HUP-a te da, slijedom navedenog, predsjednica smatra da njena nepristranost nije ni na koji način dovedena u pitanje. Iznosi da se povodom ovih navoda predsjednica Povjerenstva tužiteljicu nije očitovala odnosno nije istaknula da želi da se njezini navodi tretiraju kao poseban zahtjev za izuzećem predsjednice Povjerenstva. Podredno, smatra potrebnim očitovati se u vezi navoda odnosno razloga koje je tužiteljica navela kao razlog zbog kojeg bi se predsjednica Povjerenstva trebala izuzeti. Obrazlaže da je osim navoda koje je iznijela sama predsjednica Povjerenstva na sjednici 3. prosinca 2018., bitno istaknuti da je potpuno nejasna i neživotna konstrukcija da bi okolnost da je Ivica Todorić bio počasni predsjednik HUP-a, u kojem je predsjednica Povjerenstva radila, utjecala na njezinu nepristranost prilikom odlučivanja da je tužiteljica u obnašanju dužnosti počinila povrede načela obnašanja dužnosti iz članka 5. stavka 1. i 4. ZSSI-a, odnosno, u bitnom, da je predlaganjem Ante Ramljaka za izvanrednog povjerenika koncerna AGROKOR d.d., postupila neodgovorno, da je propustom da na izravno traženje javnosti i medija navede imena vanjskih stručnjaka angažiranih u predmetnoj neformalnoj radnoj skupini postupila netransparentno, odnosno da je propustom navođenja imena istih osoba na upit zastupnika u Hrvatskom saboru, članova Odbora za gospodarstvo, postupila nevjerodstojno. Dodaje da je potpuno paušalna i neopravdana teza da takva odluka na neki način pogoduje Ivici Todoriću, jer predmetna odluka nema nikakav pravni učinak niti na valjanost postupka donošenja Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvinama

od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku niti na zakonitost postupanja izvanredne upravе nad koncernom AGROKOR d.d. Opisuje da s jedne strane, predsjednica Povjerenstva nema nikakvu osobnu povezanost s Ivicom Todorićem jer Ivica Todorić u HUP-u nije obavljao nikakvu funkciju na kojoj je odlučivao o radnom statusu zaposlenika HUP-a, a s druge strane, da se u ovom postupku ni na koji način ne odlučuje o pravnim interesima Ivice Todorića. Iznosi da zato on smatra da okolnosti koje je tužiteljica iznijela uopće ne predstavljaju jasne razloge na temelju kojih bi se moglo razmatrati jesu li u konkretnom predmetu navedene okolnosti mogle utjecati na nepristranost predsjednice Povjerenstva prilikom sudjelovanja i donošenju osporavane odluke. Istiće da sukladno članku 28. ZSSI-a, Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa je stalno, neovisno i samostalno državno tijelo osnovano radi provedbe ZSSI-a i koje obavlja poslove iz svog djelokruga rada i nadležnosti, određenih tim Zakonom, a da je u okviru tih nadležnosti i provođenje postupaka radi utvrđivanja jesu li dužnosnici postupali protivno načelima djelovanja propisanim člankom 5. ZSSI-a radi ostvarenja svrhe toga Zakona. Dodaje da deklaratorna utvrđenja povrede članka 5. ZSSI-a u njegovim odlukama pravni doseg imaju upravo u toj deklaraciji i uputi kako je potrebno postupiti u skladu s načelima obnašanja javne dužnosti u konkretnoj situaciji odnosno kakvo postupanje je dužnosnik trebao otkloniti. Iznosi da je u predmetnom postupku osporavanom odlukom obuhvaćeno djelovanje tužiteljice u razdoblju dok je bila dužnosnica (od okupljanja neformalne radne skupine u veljaci 2017. do saslušanja tužiteljice pred Odborom za gospodarstvo 15. veljače 2018.), a ne neko njezino djelovanje nakon što je prestala biti dužnosnicom. Pojašnjava da odredbe članka 20. ZSSI-a definiraju razdoblje u kojem određene obveze, ograničenja i zabrane, propisane tim Zakonom, obvezuju dužnosnike i one koji su prestali obnašati dužnost, a da se ta odredba ne odnosi na sposobnost osobe da bude stranka u postupku pred njim. Dodaje da pritom treba imati u vidu da svrha postupaka pred Povjerenstvom odnosno utvrđenja da je neko postupanje dužnosnika bilo protivno odredbama ZSSI-a ima, nije represija, već specijalna i generalna prevencija i edukacija, a da je pogotovo to slučaj s deklatornim utvrđenjima povreda načela djelovanja iz članka 5. ZSSI-a ili postojanja sukoba interesa iz članka 2. ZSSI-a. Napominje da to što dužnosnica u vrijeme donošenja osporavane odluke nije više dužnosnica, ne znači da u neko dogledno vrijeme, u kojem će na snazi i dalje biti odredbe ZSSI-a, tužiteljica ponovo neće obnašati neku dužnost. Nastavlja da je pozivanje na odredbe članka 44. ZSSI-a, vezano za sankciju obustave djela plaće dužnosnika kao argument da ova odredba ukazuje da se postupci sukoba interesa ne mogu voditi protiv osoba koje više nisu dužnosnici, jer ime se novčana sankcija ne može naplatiti jer plaću za obnašanje dužnosti više ne primaju, potpuno neprimjerena. Smatra da okolnost da se neka sankcija ne može izvršiti može eventualno činiti izricanje sankcije nesvrishodnim, ali da ne čini nesvrishodnim utvrđivanje koje je i kakvo postupanje bilo protivno odredbama ZSSI-a. Iznosi da isto kao i odluke kojima se utvrđuju povrede načela djelovanja, i odluke kojima se utvrđuje postojanje situacija stvarnog ili potencijalnog sukoba interesa u smislu odredbi članka 2. ZSSI-a odnosno propust da dužnosnik takvu situaciju adekvatno razriješi su odluke deklatornog karaktera i ne mogu za posljedicu imati izricanje sankcije sukladno ZSSI-u. Istiće da je točno da je izvjestiteljica u ovom predmetu predložila dijelom drugačiju odluku od one koja je konačno donesena većinom glasova, ali da je netočno da je izvjestiteljica smatrala da tužiteljica uopće nije počinila povredu načela djelovanja. Obrazlaže da je, kako je vidljivo iz preslike izvata iz zapisnika sa 30. sjednice Povjerenstva od 3. prosinca 2018., priložene uz odgovor na tužbu, izvjestiteljica predlagala donošenje odluke kojom će se utvrditi da je tužiteljica počinila povredu članka 5. stavka 4. ZSSI-a, vezano uz okolnosti koje se ističu u točkama III. i IV. osporavane odluke, dok je smatrala da tužiteljica nije počinila povredu članka 5. ZSSI-a, vezano za okolnosti navedene u točkama I. i II. osporavane odluke. Napominje da je, međutim, Povjerenstvo većinom glasova odlučilo da je tužiteljica počinila povredu članka 5. stavka 1. i 4. ZSSI-a na način i u opsegu utvrđenim

osporavanom odlukom. Pojašnjava da na temelju članka 38. ZSSI-a Povjerenstvo odlučuje na sjednicama Povjerenstva većinom glasova svih članova Povjerenstva, pa da prema tome neovisno o kojoj vrsti povrede ZSSI-a se radi svaki član Povjerenstva ima jednako pravo, na temelju iznesenih činjenica i rasprave, predlagati odluku ili dati protuprijedlog i glasovati o pojedinom prijedlogu prema vlastitom uvjerenju, a konačna odluka ima jednaku pravnu snagu, neovisno o tome je li donesena jednoglasno ili većinom glasova. Iznosi da je tvrdnja tužiteljice da je predsjednica Povjerenstva sama odlučila o svojem izuzeću neistinita. Ostaje pri stavu da tužiteljica nije postavila zahtjev za izuzećem predsjednice Povjerenstva, pa da shodno tome, nije o tome donesena nikakva odluka, a da pogotovo odluku nije donijela sama predsjednica Povjerenstva. Opisuje da je predsjednica Povjerenstva na sjednici 3. prosinca 2018., transparentnosti radi, smatrala potrebnim ukazati, povodom navoda u očitovanju dužnosnice, na svoj staž i poslove koje je obavljala za vrijeme radnog odnosa u Hrvatskoj udruzi poslodavaca te da osobno ne smatra da u ovom slučaju u odnosu na nju postoji i jedan razlog zbog kojeg bi se izuzela iz toga postupka, sukladno odredbi članka 24. Pravilnika o načinu rada i odlučivanja Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa. Ponavlja da nakon toga tužiteljica nije zatražila da se zastane s postupanjem, što samo ukazuje da njezini navodi o razlozima zbog kojih je smatrala da predsjednica Povjerenstva nije trebala sudjelovati u donošenju osporavane odluke nisu bili formalni zahtjev za izuzećem. Odbacuje tvrdnje tužiteljice da on kao tijelo primjenjuje dvostrukе kriterije po pitanju izuzimanja članova u pojedinim predmetima. Navodi da on ne primjenjuje kriterije jer niti ne odlučuje o izuzeću svojih članova, a da je u praksi bilo nekoliko slučajeva kada je pojedini član Povjerenstva po svojem subjektivnom osjećaju, smatrao da je u konkretnom slučaju primjereno da se izuzme te se izuzeo, no uvijek se radilo o određenoj osobnoj povezanosti s dužnosnikom protiv kojeg se vodio postupak. Iстиče da je tako bilo i u predmetu dužnosnik: ; kojim su roditelji bivše predsjednice Povjerenstva bili u dugogodišnjim dobrosusjeuškim odnosima. Objasnjava da u takvim situacijama, vezano uz izuzeće pojedinog člana Povjerenstva nije donosio nikakvu odluku niti je to trebao učiniti, već je u konkretnom predmetu donosio odluke s kvorumom od 4 člana. Napominje da u praksi Povjerenstva, otkad djeluje kao samostalno državno tijelo (od veljače 2013. nadalje) do sada nema niti jedan slučaj da je postavljen formalni zahtjev za izuzećem člana Povjerenstva i da je o tome odlučio nadležni odbor Hrvatskog sabora. Dodaje da i sve i da se predsjednica Povjerenstva izuzela u postupku u kojem je donesena osporavana odluka to ne bi utjecalo na ishod toga postupka s obzirom na većinu glasova kojom je odluka donesena. Stoga, podredno, ističe da sukladno odredbi članka 57. stavka 2. ZUS-a, ovaj razlog ne može biti razlog poništenju osporavane odluke. Slijedom navedenog predlaže da se odbije tužbeni zahtjev u cijelosti, kako u pogledu glavnog zahtjeva za poništenjem osporavane odluke, tako i u pogledu zahtjeva za naknadom troškova.

Tijekom spora izvršen je uvid u spis te u spis tuženika.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Nesporno je da je tužiteljica bila potpredsjednica Vlade Republike Hrvatske i Ministrica gospodarstva, poduzetništva i obrta Republike Hrvatske od 19. listopada 2016. do 14. svibnja 2018. te da je protiv nje vođen postupak pred Povjerenstvom za odlučivanje o sukobu interesa, ovdje tuženikom.

Sporno je, je osporavana odluka zakonita.

Prvo pitanje koje se postavlja je li tuženik bio ovlašten pokrenuti predmetni postupak, a imajući u vidu tužiteljičin prigovor da ona u trenutku pokretanja postupka više nije bila dužnosnik.

Prema članku 39. stavku 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa (Narodne novine, broj: 26/11, 12/12, 126/12 i 57/15) propisano je da Povjerenstvo može pokrenuti postupak iz svoje nadležnosti na temelju svoje odluke, povodom vjerodostojne, osnovane i neanonimne

prijave ili u slučajevima kada raspolaže saznanjima o mogućem sukobu interesa dužnosnika, a da o pokretanju ili nepokretanju postupka, Povjerenstvo donosi pisani odluku.

Iz odluke Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Broj: 711-I-961-P-172/18-13-18 od 18. svibnja 2018. utvrđeno je da se tom odlukom pokreće postupak za odlučivanje o sukobu interesa protiv dužnosnice Martine Dalić, potpredsjednice Vlade Republike Hrvatske i ministricе gospodarstva, poduzetništva i obrta do 14. svibnja 2018. zbog moguće povrede članka 5. stavaka 1. i 4. Zakona o sprječavanju sukoba interesa.

Stoga je predmetni postupak pokrenut 18. svibnja 2018. jer to proizlazi iz sadržaja navedene odluke („pokreće se postupak“), a isto je sukladno i članku 39. stavku 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa.

Iako tužiteljica u trenutku donošenja odluke Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Broj: 711-I-961-P-172/18-13-18 od 18. svibnja 2018. više nije bila dužnosnica, ovaj sud smatra da je tužnik imao ovlast pokrenuti predmetni postupak.

Naime, člankom 1. stavkom 2. Zakona o sprječavanju sukoba interesa propisano je da je svrha tog Zakona sprječavanje sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti, sprječavanje privatnih utjecaja na donošenje odluka u obnašanju javnih dužnosti, jačanje integriteta, objektivnosti, nepristranosti i transparentnosti u obnašanju javnih dužnosti te jačanje povjerenja građana u tijela javne vlasti.

Stoga je u skladu sa svrhom toga Zakona tumačiti taj Zakon na način da je moguće pokrenuti postupak i protiv osobe koja u trenutku pokretanja samog postupka za odlučivanje o sukobu interesa više ne obnaša javnu dužnost, ali je bila dužnosnica u smislu članka 3. Zakona o sprječavanju sukoba interesa (tužiteljica je bila potpredsjednica Vlade Republike Hrvatske i Ministrica gospodarstva, poduzetništva i obrta Republike Hrvatske) ako joj je stavljen na teret povreda koja se tiče njezinog obnašanja javne dužnosti.

Nadalje, ističe se da je člankom 5. Zakona o sprječavanju sukoba interesa propisano da dužnosnici u obnašanju javnih dužnosti moraju postupati časno, pošteno, savjesno, odgovorno i nepristrano čuvajući vlastitu vjerodostojnost i dostojanstvo povjerene im dužnosti te povjerenje građana (stavak 1.) te da građani imaju pravo biti upoznati s ponašanjem dužnosnika kao javnih osoba, a koje su u vezi s obnašanjem njihove dužnosti (stavak 4.).

Kako su navedenim člankom propisane određene obveze dužnosnika vezano uz njihovo postupanje u obnašanju javnih dužnosti te određeno pravo građana ovaj sud smatra da je tužnik imao ovlaštenje pokrenuti postupak zbog moguće povrede članka 5. stavaka 1. i 4. Zakona o sprječavanju sukoba interesa. Naime, iako tužnik nema ovlast izreći sankciju za povredu tog članka u skladu je sa svrhom tog Zakona propisanom člankom 1. stavkom 2. da tužnik utvrđuje povrede i tog članka, jer se time postiže prevencija i jačanje integriteta, objektivnosti, nepristranosti i transparentnosti u obnašanju javnih dužnosti. Nadležnost Povjerenstva za utvrđivanje povreda iz članka 5. stavka 1. i 4. Zakona o sprječavanju sukoba interesa, a za koje moguće povrede je pokrenut predmetni postupak, proizlazi i iz članka 30. stavka 1. alineje 1. istog Zakona kojim je propisano da je nadležnost Povjerenstva pokretanje postupaka sukoba interesa i donošenje odluka o tome je li određeno djelovanje ili propust dužnosnika predstavlja povredu odredbi tog Zakona.

Međutim, analizirajući pravilnost predmetnog upravnog postupka postavlja se pitanje je li tužiteljica u svom očitovanju od 19. srpnja 2018. podnijela zahtjev za izuzeće predsjednice Povjerenstva.

Iz očitovanja tužiteljice od 19. srpnja 2018. utvrđeno je da je tužiteljica navela da smatra da za određene članove Povjerenstva, koji su odlučivali o donošenju predmetne Odluke (misli se na Odluku Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Broj: 711-I-961-P-172/18-13-18 od 18. svibnja 2018. kojim je pokrenut predmetni postupak) postoji osnovana sumnja u njihovu nepristranost. Dodala je da je Povjerenstvo svoju odluku donijelo u sastavu Nataša Novaković, predsjednica Povjerenstva; Tončica Božić, članica; Davor Ivanjek, član;

Aleksandra Jović Ileković, članica; Tatjana Vučetić, članica. Obrazložila je da uvidom u životopis predsjednice Povjerenstva proizlazi da je u razdoblju od 2006. do 2018. bila zaposlena u Hrvatskoj udruzi poslodavaca (dalje u tekstu: HUP), gdje je napredovala od pravne savjetnice glavnog direktora do Direktorice za radne odnose i ljudske potencijale. Iznijela je da je uvidom u mrežne stranice HUP-a vidljivo da je osnivač HUP-a gospodin Ivica Todorić, koji je kroz cijelo to razdoblje bio počasni predsjednik HUP-a, a i dalje je počasni predsjednik HUP-a (status počasnog predsjednika gospodina Ivica Todorića stavljen je u mirovanje u studenom 2017.). Nastavila je da je Direktor HUP-a gospodin Davor Majetić koji je 2. studenog 2017. izjavio: „Gospodin Todorić je važna osoba za HUP. Puno je napravio za poslodavce i mi to nećemo nikada zaboraviti. Nama je bio vrlo važan i to poštujemo“. Opisala je da je također, u razdoblju od 2007. do 2011. predsjednik HUP-a bio gospodin Damir Kuštrak, dugogodišnji stariji potpredsjednik Agrokora, član Uprave i Nadzornog odbora trgovackog društva Agrokor d.d. Zaključila je da iz svega navedenog proizlazi da je gospođa Nataša Novaković, kao predsjednica Povjerenstva, u svojoj karijeri bila dugo vremena povezana i ovisna o organizaciji koju je osnovao Ivica Todorić, kojoj je bio predsjednik i još uvijek jest počasni predsjednik (unatoč činjenici mirovanja njegovog statusa), a kojom je u dugom razdoblju rukovodila osoba koja je istovremeno bila član najužeg rukovodstva društva Agrokor d.d. Napomenula je da se s obzirom na navedeno, a sukladno praksi koja je uspostavljena u slučaju gospodina Zdravka Marića, bivšeg direktora u društvu Agrokor d.d., predsjednica Povjerenstva, gospođa Nataša Novaković, radi zaštite svoje osobne vjerodostojnosti, vjerodostojnosti samog Povjerenstva kao tijela, očuvanja dostojanstva povjerene joj dužnosti i očuvanja povjerenja građana trebala izuzeti iz odlučivanja u tom predmetu. Navela je da, međutim, nije to učinila i da je na taj način sama predsjednica Povjerenstva, kao njegova čelna osoba, dovela u pitanje svoju vjerodostojnost, vjerodostojnost Povjerenstva i bacila sumnu na nepristranost odlučivanja Povjerenstva u svim predmetima koji se tiču pitanja vezanih uz postupanje Vlade Republike Hrvatske u svezi krize u koncernu Agrokor d.d. do koje je došlo u vrijeme kada je Ivica Todorić bio glavni dioničar i predsjednik Uprave Agrokora d.d. u kojoj je funkciji zatražio od Trgovackog suda u Zagrebu primjenu Zakona o postupku izvanredne uprave. Zaključila je da sukladno tome, smatra da predsjednica Povjerenstva uopće nije smjela sudjelovati u donošenju odluke u ovom predmetu.

Nakon navedenog očitovanja tuženik je nastavio postupak te je u osporavanoj odluci naveo da je, s obzirom da dužnosnica nije podnijela formalni zahtjev za izuzeće već je samo navela da smatra da se predsjednica Povjerenstva Nataša Novaković trebala izuzeti iz sudjelovanja i odlučivanja u tom postupku Povjerenstva, predsjednica Povjerenstva na sjednici Povjerenstva 3. prosinca 2018. obavijestila prisutnu dužnosnicu i javnost da Ivicu Todorića nije nikada osobno upoznala, zatim, da je činjenica da je radila u Hrvatskoj udruzi poslodavaca (HUP), ali da je u vrijeme kada ju je osnovao Ivica Todorić 1993. ona je još bila na fakultetu, da HUP broji nekoliko tisuća članova, da je predsjednica Povjerenstva u HUP-u radila 10 godina na poslovima tržišta rada, socijalnog dijaloga i odnosa sa sindikatima, dakle, ne na poslovima financija niti zastupanja bilo kakvih individualnih interesa članova HUP-a te da, slijedom navedenog, nepristranost predsjednice Povjerenstva nije ni na koji način dovedena u pitanje. Dodano je da se povodom ovih navoda predsjednica Povjerenstva, dužnosnica nije očitovala.

Prema mišljenju ovog suda navodi izneseni u očitovanju tužiteljice od 19. srpnja 2018. predstavljaju zahtjev za izuzeće predsjednice Povjerenstva Nataše Novaković, pa je trebalo o takvom podnesenom zahtjevu za izuzeće odlučiti nadležno tijelo.

Kako se radi o upravnom postupku, a Zakonom o sprječavanju sukoba zakona nije uređeno izuzeće članova Povjerenstva, trebalo je primijeniti članak 24. stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09) kojim je propisano da o izuzeću

čelnika prвostupanjskog tijela, po službenoj dužnosti ili na zahtjev stranke, odlučuje zaključkom čelnik drugostupanjskog tijela, a ako takvog tijela nema, da će o izuzeću odlučiti tijelo koje obavlja nadzor nad tim javnopravnim tijelom.

Članak 24. Pravilnika o načinu rada i odlučivanja Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa (Narodne novine, broj: 105/14) kojim je propisano da su predsjednik i članovi Povjerenstva dužni otkloniti svoje sudjelovanje u radu na pojedinom predmetu, ukoliko smatraju da postoje okolnosti koje bi bile od utjecaja na njihov profesionalan, pošten, savјestan, odgovoran i nepristran rad, odnosno ukoliko postoje okolnosti koje bi ukazivale na sukob interesa u odnosu na konkretnog dužnosnika u čijem predmetu Povjerenstvo donosi odluku; mišljenje ili drugi akt iz svoje nadležnosti, nije primjenjiv u predmetnom slučaju kada je tužiteljica kao stranka u postupku podnijela zahtjev za izuzeće. Naime, tim člankom Pravilnika uređena je situacija kada sam predsjednik i članovi Povjerenstva otklone rad na predmetu.

Ostali navodi tužiteljice nisu razmatrani imajući u vidu da je sud utvrdio da je rješenje nezakonito iz razloga što nije na pravilan način odlučeno o zahtjevu za izuzeće.

Stoga će u ponovnom postupku tuženik zahtjev za izuzeće dostaviti tijelu koje obavlja nadzor na njim te će nakon što to tijelo dohvate odluku donijeti novo zakonito rješenje.

Odbijen je dokazni prijedlog tužiteljice za njezinim saslušanjem na okolnost da kada je pristupila na saslušanje u upravnom postupku da je bila dovedena u zabludu zbog toga što su joj se postavljala pitanja različita od onoga što joj je stavljeno na teret pa time nije mogla ni formirati svoju obranu. Nadalje odbijen je dokazni prijedlog tužiteljice da se pribavi službenim putem od Vlade RH očitovanje je li odluka da se Ante Ramljak imenuje za izvanrednog povjerenika bila politička odluka koalicijских partnera HDZ-a i MOST-a. Također odbijen je dokazni prijedlog tužiteljice da sud zatraži od tuženika zapisnik o glasovanju svakog pojedinog člana da se utvrdi kako je odluka donesena, te na okolnost da se otkloni sumnja u nepristranost koju ističe Povjerenstvo kao i na okolnost da glas predsjednice Povjerenstva nije bio odlučujući u doноšenju navedene odluke. Konačno odbijen je dokazni prijedlog tužiteljice da sud naloži tuženiku da dostavi statistiku svojih predmeta u kojima su se izuzimali pojedini članovi Povjerenstva u slučaju postojanja potencijalnog sukoba interesa, odnosno u slučaju sumnje na njihovu (ne)pristranost kao i da dostavi odluke, odnosno obrazloženja odluka koje se odnose na isto. Naime, izvođenje predloženih dokaza nije bilo potrebno, pri čemu je sud imao u vidu načelo učinkovitosti iz članka 8. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17) kojim je, među ostalim, propisano da će sud upravni spor provesti brzo i bez odugovlačenja, uz izbjegavanje nepotrebnih radnji.

Kako je utvrđeno da je osporavana odluka nezakonita valjalo je na temelju članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučiti kao izreci, s time da će se o troškovima postupka odlučiti posebnim rješenjem na temelju ovlaštenja iz članka 79. stavka 6. Zakona o upravnim sporovima.

U Zagrebu 23. svibnja 2019.

Sutkinja
Vanja Crnković, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude žalba nije dopuštena (članak 66.a stavak 1. Zakona o upravnim sporovima).

DNA:

1. Lovro Kovačić, Zagreb, Radnička cesta 52
2. Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5 – uz spis tuženika
3. u spis

Za točnost otplavka – ovlašteni službenik:

Snježana Miletić

A handwritten signature in black ink, appearing to read "S. Miletić".

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji Vanji Crnković te zapisničarki Sanji Kobilšek, u upravnom sporu tužiteljice Martine Dalić iz koju zastupaju opunomoćenici Lovro Kovačić i Zoran Žakula, ugovjetnici u Zagrebu, Radnička cesta 52, protiv tuženog Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5, kojeg zastupaju Davorin Ivanjek i opunomoćenik Filip Štefan, radi sukoba interesa, 7. lipnja 2019.

rješio je

Ispravlja se presuda ovog suda poslovni broj: 9 UsI-588/19-12 od 23. svibnja 2019. u izreci na način da umjesto rješenje ima pisati odluka.

Obrazloženje

Kako je uočena očita pogreška valjalo je na temelju članka 64. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17) odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

U Zagrebu 7. lipnja 2019.

Sutkinja
Vanja Crnković, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Visokom upravnom суду Republike Hrvatske (članak 64. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima). Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave ovog rješenja (članak 70. u vezi s člankom 67. stavkom 3. Zakona o upravnim sporovima).

DNA:

1. Lovro Kovačić, Zagreb, Radnička cesta 52
2. Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5 – uz spis tuženika
3. u spis

ovlašteni službenik:
Snježana Miletić